

Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

Ḥamishah ḥumshe Torah

‘im 3 targumim ... pe. Rashi, u-ferush Rashbam u-ferush Mikhlal yofi min
R. Shelomoh ben Melekh u-ferush Be’er reḥovot ‘al diḳduḳe Rashi ...
ve-Sefer ha-Ḥinukh me-Rabenu Aharon ha-Levi be-sof kol ḥeleḳ

Sefer Devarim

Shelomoh ben Yitshaḳ

Frankfurt de-Oder, 544 [1783 oder 1784]

DI

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-9976

דברים כה כו תצא כי תבא

אונקלוס

כל-דבריון-מתאחרין בתוך ואת משלחי
ולאי ולא דחיל מן-קדם יי : יט ויהי כד-
יניח יי אלהך לך מכל-בעלי דבבך מסחור
סחור בארעא דני אלהך ויהי לך אחסנא
למדתה תמתי וי-דבדנא דעמלק מתחות
שמיא ולא תתנשי :

פ פ פ

א ויהי ארי-תיעור לארעא דני אלהך
יהי לך אחסנא ותרתה ותמב
בה : ב ותסב מריש כל-אבא דארעא
דחעיל מארעד דני אלהך ודעב לך ותשוי
בסלא ותהך לאתרא דיתרעי יי אלהך
לאשנאה שכינתיה תמן : ג ותיתי לנת-
כהנא דיהי ביומא האנון ותימר ליה חיותי
ימא-דין קדם יי אלהך ארי-עלית לארעא
דקיס יי לאבהתנא למתן לנא : ד ויסב
כהנא סלא מן-ידך ויחחניה קדם מדבקה
דני אלהך : ה ותתיב ותימר קדם יי
אלהך לבן-ארמארה בעא לאוברא ית-
אבא ונתת למצרים ודר תמן בעם זעיר
והנה-תמן לעם רב תקיף וסני : ו ואבאישו
לנא מצראי וענינא ויהבו עלנא פולחנא
קשיא : ז וצלינא קדם יי אלהא דאבהתנא
וקביל יי צלותנא וגלי קדמוהי-עמלנא
וליאותנא ורוחקנא : ח ואפקנא יי ממצרים

בידא

נטויה רשי

עמלק אלסיס עלכדעלך : (יט) תמחה את זכר עמלק . מאיס ועד אשח ועולל ועד זינק תסור ועד סה שלא יחא סס עמלק סכר
קמילו על סכסכה לומר כהנה וזמשל עמלק ביתה : חסלת כי תצא
(א) ותיה כי תבא . וירשת וישברכה . (קדושין לו) מניד שלא נתחייב סכסכוריס עד סכסכאית הליך וחלקה .
מראשית

יט ויהי בהנחת יהוה אלהיך לך מכל-
אויביך מסביב בארץ אשר יהוה-אלהיך
נתן לך נתלה לרשתה תמחה אר-זכר
עמלק מתחת השמים לא תשכח :
וכפשוירין רבי עקרה . בישעיהו כס"ט ג' : ק"י . עלי-סימן :

פ פ פ

כו א ותיה כי-תבוא אל-הארץ אשר יהוה
אלהיך נתן לך נתלה וירשתה
וישבת בה : ב ולקחת מראשית כל-פרי
הארמה אשר תביא מארצך אשר יהוה
אלהיך נתן לך ושמת בסנא והלכת אר-
דמקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשכון שמו
שם : ג ובאת אל-דהכחן אשר יהיה
בימים ההסואמרת אליו הודתי היום ליהוה
אלהיך כי-באתי אל-הארץ אשר נשבע
יהוה לאבותינו לתת לנו : ד ולקח הכתן
הסנא מידך והניחו לפני מוזבת יהוה אלהיך :
ה וענית ואמרת לפני יהוה אלהיך
ארמי אבד אבי וימרד מצרימה ויגר שם
במתי מעט ויהי-שם לגוי גדול עצום ורב :
ו וירעו אתנו המצרים ויענונו ויתנו
עלינו עבדה קשה : ז ונצצק אל-יהוה
אלהי אבותינו וישמע יהוה את-קלנו וירא
אר-ענינו ואר-עמלנו ואר-לחצנו :
ח ויוצאנו יהוה ממצרים בניד חוקה ובוזרע

מצוה הר"ד
מצוה הר"ה

מצוה הר"ו

והנה ענין פליט ומהו ודבות עמלק מקביל מהו וקטע בית וגביתו ושרי לעילא נאמרו בית ישראל הנהו לעינו וקשלתו מסיגי שעברא דמזרא ומן גלותי גלילי נבא דעברתו סמך עיהו וליא דתלדו בית עמלק מן קדם יי ויחי פד גיני יי אלהכו לכוין לכוין מן כל בעלי דבביו מן תור תור בארשא בע אלהכו יחי לכו אהסנא למירתה תמחון ער דוקנא בעמלק מתחות שמא וצפילו לימי מלכא משיחא לא מתנשי :

פ פ פ

א והיה זיהו ארום היעלנו לארשא ביי אלהכו יחי לכוין אהסנא ותירחנה ותיתכון בה :

ב ותסבון מן שירוי פכירא דמחשילין מן שירויא בקל איבא דארשא דמעיר בארשא ביי אלהכו יחי לכוין ותשורו כפלא ותהכוין לאתרא דתקעו יי אלהכו לאשראת שבקמיה ממן : ג ותעטרוו כפלא וציעא ופירייה ותיעלון לנור כתנא די גהוי ממי לכהו בכ ביומיא האינן ומימרון ליה אודעו יקא ביי קדם יי אלהך ארום עלעו לארשא דקדם יי לאתקתו למתורא : ד נישב כתנא זיה סלא דביכירוי מן ירך ויכיל גיחי ויריס גיחית ומבמר גדון ותתניה קדם כרבא ביי אלהכו : ה ותתכוין ומימרון קדם יי אלהכו לאכס גתבוי גתתרי אבויגו יעקב מן שירויא רבא לאוכרומיה ושזביה מימרא ביי מן ידוי ומבמר כדן נחת למצבונם ואיתותב ממן לעס קליל ותורה ממן לאויבא רבא ותקיסא ומסניא : ו נאכאישו לנא מצרא וצערו ותנא ויהבו עלנא פולחנא קשיא : ז וצלניא קדם יי אלהא דאתקתו וקביל יי צלותנא וקלי קדמוי צעבו וליערוו ונתקו : ח ותנפחנא יי ממצבונם בידא תקיפתא

ירושלמי

ותחי לנור כתנא די גהוי כמנא כהו רב ביומיא האינן ומימרון ליה אודעו ושפתינו יקא הדיו קדם יי אלהא ארום עלעו לארשא דקדם מימרא ביי לאתקתו למפן לו :

ד נישב כתנא זיה סלא דביכירוי מן ירך ויכיל גיחי ויריס גיחית ומבמר גדון ותתניה קדם כרבא ביי אלהכו : ה ותתכוין ומימרון קדם יי אלהכו לאכס גתבוי גתתרי אבויגו יעקב מן שירויא רבא לאוכרומיה ושזביה מימרא ביי מן ידוי ומבמר כדן נחת למצבונם ואיתותב ממן לעס קליל ותורה ממן לאויבא רבא ותקיסא ומסניא : ז וצלניא קדם יי אלהא דאתקתו וקביל יי צלותנא וקלי קדמוי צעבו וליערוו ונתקו : ח ותנפחנא יי ממצבונם בידא תקיפתא

וברע

דשי

(ב) מראשית (מנחורפ"ד) ולא כל ראשית שאין כל הסודות חייבין בסכומים אלא שבעת הימין כלכל כאשר כאן ארץ נאמר להן (דברים ח') ארץ חטה ושעורה וגומ' עה להלן משבעת המינים משבעת כהן ארץ ישראל אף כאן שנה ארץ ישראל שנה שבעת מינים : זיה שמן . וית אגורי שזענו אגור בתוכו : ורביש . הוא דכס תמרים (ח) : מראשית . (ברכות ל"ט בכורים פה) אדם יורד לתוך גרבו ורואה תלכה שכרה כורך עליה גמולסין וחומר הריז בכורים : (ג) אשר יהיה בימים ההם . אין לך אלא כהן שמועך כמו שהיו : ואמרת אליו . (ספרי) שאין כפוי טובה : הגדתי היום . (שם) פעם אחת בסנה ולא שתי פעמים : (ה) ולקח תכהן הטנא מידך . להניף אותו כהן מיני ידו תחת יד הכהלים ומניף (ספרי סוכה פ"ו) : (ה) וענית . לאו הרמת

באר רהובות דקדוקי דשי

(א) בכאן טעוהו דפיסיס וחולקס לתלתא דיכורים וכאמת שלשס אינס רק דכור אחד כי תלת זית שטן ודכס לאמכרו כפרסו

רשב"ם

כי תבא (ה) ארמי אוכד אזי . אכרהס ארסי היה אוכד וגולה תארך ארס . כדכתיב לך ווארץ . וכדכתיב ויהי כאשר התגולותי חלבים וזכות חבי . לשון אוכד ותועה אחד הם כאלם כגולה כדכתיב תעיתי כזה אוכד בקש עמך . לכן אוכדות היו עמי . רועיס

מכלל יופי

והישיע ודומה לו בלשון ארמי דמאלכ מהדקוחשל : קא . פועל עבר : כו כי תבוא (כ) (בשנא) . ענינו סל כהומון : (הגדתי היום) . כלומר אהרן ואקרא הדבר מ לפני ואתן לפני הודאה כי ביה אלה המקום אשר הכתיב את אבותי לתלתו : (ה) (וענית) . למד

בדא תקיפא ויבדקעא מרמקוא ובחונין
 כרבין ובאתין ובמופתין : ט ואתנא
 לאתרא דרין ויהב-לנא ות-ארעא קרא
 ארע עבדא קלב ודבש : י וכען הא איתתי
 ית-ריש אבא דארעא דיהבת לי וימתתיגיה
 קדם : יי אלהך ותסגוד קדם : יי אלהך :
 יא ותחדי בכל-טבתא דיהב לך : יי אלהך
 ולאיש ביהך את וליונא וגיורא דבינך :
 יב אהי תשיצי לעשרא ית-כל-מעשר
 עלתך בשמא תליתאה שמא דמעשרא
 ותחן לליונא לגיורא ליתמא ולארמלתא
 ויכלון בקרנך וישבעון : יג ותימר קדם
 : יי אלהך פליתי ומעשר-קודשא מן-ביתא
 ואף וקביתיה לליונא ולגיורא ליתמא
 ולארמלתא בכל-פקודך דפקודתי לא--
 עברית מפקודך ולא אתגשיתי : יד לא-
 אקלית באבלי מגיה ולא-תלפירת מגיה

והנה ובמרא גדל ובאות ובמפתים :
 ט ויבאנו אל-המקום הזה ויחד לנו את-
 הארץ הזאת ארץ זבת חלב ודבש :
 י ועתה הנה הבאתי את-ראשית פרי
 האדמה אשר-נתתה לי יהנה והנחתו לפני
 יהנה אלהיך והשתחית לפני יהנה אלהיך :
 יא ושמתה בכל-השוב אשר-נתן-לך
 יהנה אלהיך ולביתך אמה והלוי והגר אשר
 עִשְׂתָּ בְקִרְבְּךָ : י ב כי תכלה לעשר
 את-כל-מעשר חבואתך בשנה השלישת
 שנת המעשר ונתתה ללוי לגד ליתום
 וקל-א-מנה ואכלו בשעריך ושבעו :
 יג ואמר לפני יהנה אלהיך בערתי הקדש
 מן-הבית וגם נתתו ללוי ולגר ליתום
 ולא למנה בכל-מזונך אשר צויתני לא-
 עברתי ממצותיך ולא שכחתי : יד לא-
 אכלתי באני ממנו ולא-בערתי ממנו

זוה-הר"ו
 מצוה תר"ו
 מצוה תרט

בטמא

רשי

במסאב

הרעות קול (כ) : ארמי אבדאבי . מוכר חסדי הוקוס ארמי אוכד אזי לכן בקס לנקור את הכל כשרדף אחר יעקב וכשביל שחשב
 לשמור חסדו הוקוס סאילו עשה שהעכ"ס חושב להס הק"ה קחשבה כעשה : וירד מצרומה . ויגד אחרים סאילו עשיתו
 לכלותינו שחסינו ואת ירד יעקב למצרים : במחוי מעט . כשבעים כנס : (ט) אל המקום הזה . זה בית המקדש : ויהן לנו את
 הארץ . כעשועה : (י) והנחתה . ע"ד שנטלו אחר הכת (ס"א אהנת) הכהן ולוחיו כידו כשהוא קורא ומוזר ומניף (ספרי
 בכורס"ה) : (יא) ושמתה בכל הטוב . (בכוריס"ג) טאלן אהורין קורין מקדא כיכוריס אלח כוון עושה מעשרת ועד
 החג . ארס חלקט תבואתו ומירותיו ויטו ושמטו חבל חסדו ואלין טכיל ולינו קורא : אהה והלוי . אף הלוי מייכ בככוריס אס נשעו כתיך
 פרי . והגר אשר בקרבך . (שם טכות יט) וכיל ולינו קורא סאילו יכול לוטר לאזנותו : (יב) כי תכלה לעשר את כל מעשר
 חבואתך כשינה השלישית . כשתמור להכריש ועשר של שנה השלישית קבע ומן הכיעור והודיו בערב כסח של שנה הרביעית סאלטר
 (דברים ד) וקלה של שנים תוליובו' נאמר כלן חקן ונאמר להלן (שם לא) חקן שבע שנים לענין הקהל מה להלן רגל אף כלן רגל אי
 מה להלן חב הכ כות אף כלן חג הסוכות ת"ל כי תכלה לעשר מעשרות של שנה השלישית רגל שהמעשרות כלן בו וזוהו פסח שהרבה חילנות יש
 שנקטין אחר הסוכות כונתו מעשרות של שלשית כלן כשח של רביעית וכל עי ששה מעשרות וזוהו הכתוב לספרון חבית : ישנת
 המעשר . שנה סאין טוהג סהאלא עוטר אהר עשני מעשרתא נגו כשני שנים שלפני שנה ראשונה של ששנה כוכב כה מעשר ראשון כמו
 שנאמר (במדבר"ט) בית קחו נוחת' כתי ישראל' את המעשר ועושר שני שנאמר (דברים יד) ואללת לפני' חלוקי מעשר דגןך ויתיוסף
 וינהיך הרי שני מעשרות וכל ולוודך כלן כזנה השלישית סאין טוהג נאותן שתי מעשרות אלח החתך וזוהו זה מעשר ראשון ועת מעשר
 שני יתן ועוד שני סאלטר כלן ועת ללוי את אשר לו הרי מעשר ראשון : לגר ליתום ולא למנה . זה מעשר עני . ואכלו בשעריך
 ושבעו . תן להם כד שטין (פאה' ספרי) עבדן אהורין חלעני כגון פחות חסדי קב' חסדי וכו' : (יג) ואהרתי לפני
 ה' אלהיך . (מוטק ל"ב) הנה שנת מעשרות :] בערתה קדש מן הבית . (ספרי) זה מעשר שני ונטע וכיעי ולוודך סלס

והדבוע כבמקום והתחונת רבא וקאמין ובהקדוין : ט
 אבע דפירתא שמינין כהלב וסלין כבבש : י
 ונתחנניה קדם : אלהך ותקטור קדם : אלהך : יא
 והתגין ותיכלון אהון וליואי ותיורי דיביטון :
 יב ארום תשיצון לעשרא ית כל מעשר עלהך
 בשמא תליתיהא דשמיטתיהא ותתגון מעשרא קמארה
 לליואי מעשרא תגינא הוה מעשר מסקנא לגיורא
 לתקא ולארמלתא ויכלון בקרווד וישבעו :
 יג ומעשר תליתיהא תיסק ותיכול קדם : אלהך
 ותמרי הוה אפרשגון קרשיא מן ביקתא וליהוד ויבגון
 מעשרא קמארה לליואי מעשרא תגינא לגיורי ליקמא
 ולארמלתא הי ככל תפקידתני לא עברת תנא מן פקודיך
 ולא אנשיית : יד לא אקלית ביימי אקלי מניה ולא

ואנטל ותנא דארקרא תרין ויבב לנא ית ארעא הדיא
 וקדון הוה איתיה ית שירו ביכרי איבא דארעא ויבבת לי
 וקדוין ככל טבתא ויבב לך : אלהך ולעשר דרביכון

ירושלמי

ארום השלמין למעשרא ית כל מעשר עלהך בשמא
 תליתיה דהיה שנת מעשרתא מסביעא ותיגון
 מעשרא קמארה לליואי מעשר מסביעא לגיוריה לתקא
 ויקמא לתקא ויכלון בקרויכון וישבעו :

לא אקלינו כאכלו מיניה ולא אפרשגון מיניה בסאבא ולא
 יבגון מיניה תקויכון לטבי נפש דמשפטיעון בקר
 מימרא ד : אלהן עבדון ככל מה די אהפקד עלנא :
 אריק

אפרשית

רשי

שה מעשרותיו של שתי שנים ולא העלם לירושלים שרין להעלותם עכשו : וגם נתחונן ללוי . (שם) מעשר ראשון וגם לרבות תרומה
 וזכורים : לגר ליתום ולא למנה . זה מעשר עמי . ככל מצותך . נתתם כסדרן לא הקדמת תרומה לזכורים ולא מעשר לתרומה
 ולא שני לראשון מהתרומה קרויה ראשית שהיא ראשונה משנעשה דגון וכתוב (שמות כ"ב) עלאתך ודמעך לא תאחר לא תשנה את הסדר :
 לא עברתי ממצותך . לא הפרשתי עמון על שאינו מינו ומן החדש על הטרן (ולא מן התלוש על המחוכר ולא מן המחוכר על התלוש) :
 ולא שכחתי . מלכרך על הפרשת מעשרות : (יד) לא אכלתי באוני ממנו . מכאן שאסור לאונן : ולא בערתי ממנו בטמא .
 בין שאני טמא והוא טהור בין שאני טהור והוא טמא והיון הוזהר על כך (דברים י"ב) לא תוכל לאכול במעריך (יבמות ע"ד מכות י"ט)
 או אכילת טמא כנו שאל יד כפסולי המוקדשים (דברים ט"ז) במעריך תאכלנו הטמא והטהור וגומר אבל זה לא תוכל לאכול דרך אכילת
 מעריך שזמור במקום אחר . ולא נהתי ממנו למת .

באר רחובות דקדוקי רשי

רק לעיל הפרשת עקבונה שארץ רשי ככאן להזכיר וית שמן ודכש משום דכאשר יליף בגורה טוב ארץ ארץ משכעת הויינים וגם
 בפרשת עקבוכור וית שמן ודכש תוך שכעת הויינים הולך לפרש מה הן וית שמן ודכש : והשתא מסולקת קושיית העולם על
 רשי דלעיל פורש וית שמן ויתים העושים שמן וכאן קאמר שמטוהגור בתוכו משום דלעיל כתיב בקרא בהדיא וית שמן וקשיא ליה ענין
 הדתיקות כדכתבו לעיל הולך לומר ויתים העושים שמן אבל כאן שלא מוכר בקרא כלום מן וית שמן ודכש רק הוא הולך להודיע מה
 הם קאמר שהן אגורי ודוק :

(כ) משום דזרש אגה משום גס כולענין תשובת שאלת הדבר כמו ולא ענו אותו דבר וזה לא יתכן כאן הולך לפרש דזה הוא
 עלמון הרמת קול ועניית (דא זאלטש שרייאן) :

רשב

רועיהם התעו . כלומר נוארן נכריה לאו אבותינו לארץ הזאת וכי כה הקב"ה לנו : (י) ועתה הנה הכאתי את ראשית פרי האדמה אשר
 נתת לנו . כי לא ע"י . עשתה זאת כי אם כהסדך וכיתי בה וכסדר הזה הוכיח יהושע לישראל בעבר הנהר ישבו אבותיכם מעולם תרם
 עד שהכאתים משם וכתתי להם : (יא) נתן לך ארץ כנען : ושמת בטבא לפי שהיא סוף דפור הלח"ד קמין . אבל לך מחוכר לשלמניו (כספר
 ק"ט) כאן גירסות אחרות : (יב) שנת הוועשר . מעשר עמי : (יג) ואמרת לפני ה' אלהיך . כך צוה הקב"ה כדי שלא יאמר אדם
 לעכס מעשרותיו לשקר לפני הקב"ה : (יד) לא אכלתי בלתי . כמו דיוות שוכנה אינו מתמן שגול . מנאתי און לי לפי פשוטו :

מכלל יופי

למד השמוש כמו לנו : (יב) (ביחבלה) . ענין השלמה : ענין הכרתה והסדרה וכן ולא בערתי ממנו בטמא
 (לעשר) . פועל הנוסף מן עשרה רוצה לומר לתת המעשר
 ומשפט הטלה להעשר : (יג) (בערתי)

וְלֹא־נִתְּתִי מִמֶּנּוּ לְמַת שְׂמֵעִתִּי בְקוֹל
 יְהוָה אֱלֹהֵי עֲשִׂיתִי כְּכֹל אֲשֶׁר צִוִּיתָנִי :
 טו הַשְׁקִיפָה מִמַּעַן קִדְשֶׁךָ מִן־הַשָּׁמַיִם
 וּבִדְרֹךְ אֶת־עַמְּךָ אֶת־יִשְׂרָאֵל וְאֵת הָאֲדָמָה
 אֲשֶׁר נָתַתָּה לָנוּ כְּאֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאֲבוֹתֵינוּ
 אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב וּדְבַשׁ : ס טו הַיּוֹם
 הַזֶּה יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ מִצִּוְךָ לַעֲשׂוֹת אֶת־הַחֻקִּים
 הָאֵלֶּה וְאֶת־הַמִּשְׁפָּטִים וְשִׁמְרַת וְעֲשִׂיתָ
 אֹתָם בְּכֹל־לִבְּךָ וּבְכֹל־נַפְשֶׁךָ : יו אֶת־
 יְהוָה הָאֹמֵר הַיּוֹם לְהִיוֹת לְךָ לֵאלֹהִים
 וּלְלַכֵּת בְּדַרְכָיו וּלְשַׁמֵּר חֻקָיו וּמִצְוֹתָיו
 וּמִשְׁפָּטָיו וּלְשַׁמֵּעַ בְּקוֹלוֹ : יח נִיחִיָּה
 הָאֹמֵר הַיּוֹם לְהִיוֹת לוֹ לְעַם סִגְלָה כְּאֲשֶׁר
 דִּבֶּר לְךָ וּלְשַׁמֵּר כָּל־מִצְוֹתָיו : יט וְלִתְתֶנָּה
 עֲלֵינוּ עַל כָּל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר עָשָׂה לְתַהַלְלָהּ
 וּלְשֵׁם וּלְתַפְאֵרַת וּלְהִתְקַדֵּשׁ עִם־קֹדֶשׁ לִיהוָה
 דְּבִיעֵי אֱלֹהֶיךָ כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר : פ א וַיֵּצֵא
 כו מֹשֶׁה וַחֲמֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הָעָם לֵאמֹר
 שָׁמַר אֶת־כָּל־הַמִּצְוָה אֲשֶׁר אָנֹכִי מִצְוֶה
 אִתְּכֶם הַיּוֹם : ב וְהָיָה בַיּוֹם אֲשֶׁר תַּעֲבֹדוּ
 אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵי־הָאֶרֶץ אֲשֶׁר־יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ
 נָתַן לְךָ וַחֲקַמְתָּ לְךָ אֲבָנִים גְּדֹלוֹת וּשְׂדַת אֹתָם
 בְּשֵׂיט : ג וְכַתַּבְתָּ עֲלֵיהֶן אֶת־כָּל־דִּבְרֵי
 הַתּוֹרָה הַזֹּאת בְּעֵבֶרךָ לְמַעַן אֲשֶׁר תִּבְּאֵר
 הָאֶרֶץ אֲשֶׁר־יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ אֶרֶץ
 זָבַת חֶלֶב וּדְבַשׁ כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ־
 אֲבַתְּךָ לְךָ : ד וְהָיָה בְּעֵבֶרְכֶם אֹתָם
 עֲבַדְתֶּן חֻקֵּי אֱתֵּרֵי אֲבֹתֵינוּ הָאֵלֶּה אֲשֶׁר
 אָנֹכִי

שלישי

בְּמִסְעָב וְלֹא־יִהְיֶינָה מִצִּיָּה לְמוֹת קַבְלִית
 לְמוֹתָא דְּנִי אֱלֹהֵי עֲבָדִית כְּכֹל דְּפַקְדִּיתָנִי :
 טו אִסְתְּכִי מִמְדוּר קִדְשֶׁךָ מִן־שְׂמֵינָא
 וּבְרִידֵי נִתְּעַבְדֵי יִשְׂרָאֵל וְנִת אֲרַעָא דִּי חֲבַת
 לְנָא כְּמָא דְּקִימְתָא לְאַבְהִתָּנָא אֲרַע עֲבָדָא
 חֶלֶב וּדְבַשׁ : טו יוּמָא דְּרִידֵי יְיָ אֱלֹהֶיךָ
 מִפְּקֻדְךָ לְמַעַבְדֵי יִתְּקִימָא הָאֲלִין וְנִת דִּינָא
 וְתִשְׁר וְתַעֲבִיד וְתַהוֹן בְּכֹל־לִבְּךָ וּבְכֹל־נַפְשֶׁךָ :
 יו יִתְּי חֲטַבְתָּ יוּמָא־דִּין לְמַהוּי לְךָ
 לְאֱלֹהָא וּלְמַהוּ בְּאוֹרְחֵן דְּתַקְוֵן קְדֻמוֹתָי
 וּלְמַשְׁר קְדֻמוֹתֵי וּפְקוּדוֹתֵי וְדִינוֹתֵי וּלְקַבְלָא
 לְמוֹתָיָהּ : יח וְנִי חֲטַבְךָ יוּמָא־דִּין לְמַהוּי
 לִיָּה לְעַם חֲבִיב כְּמָא דְּמַלְיָא־לְךָ וּלְמַשְׁר
 כָּל־פְּקוּדוֹתֵי : יט וּלְמַתְנֵךְ עֲלָאָה עַל־כָּל־
 עַמְמֵיָא דְּעַבְדֵי לְתוֹשְׁבַתָּא וּלְשׁוֹכֵי וּלְרַבּוּ
 וּלְמַהוּךְ עִם־קְדִישׁ קְדָם־יְיָ אֱלֹהֶיךָ כְּמָא
 דְּמַלְיָא : א וּפְקִיד מֹשֶׁה וְסַבִּי יִשְׂרָאֵל יִתְּ־
 עַמָּא לְמוֹתָר טָרוּ וְנִת־כָּל־תְּפִקִּידָתָא דְּאַנָּא
 מִפְּקִיד וְתַכּוֹן יוּמָא־דִּין : ב וְהָיָה בַיּוֹמָא
 דְּתַעֲבֹרוּן וְנִת־יִרְדְּנָא לְאַרְעָא דְּנִי אֱלֹהֶיךָ יְהִיב
 לְךָ וְחֻקִּים לְךָ אֲבָנִין כְּבָרִבּוּן וְחִסּוּד וְנִתְּוֹן
 בְּסִידָא : ג וְתַכְתּוּב עֲלֵיהוֹן וְנִת־כָּל־פְּתַנְמֵי
 אוֹרִיתָא קְדָא בְּמַעֲבַרְךָ כְּדִיל דְּתִיעוּל לְאַרְעָא
 דְּנִי אֱלֹהֶיךָ יְהִיב לְךָ אֲרַע עֲבָדָא חֶלֶב וּדְבַשׁ
 כְּמָא דְּמַלְיָא יְיָ אֱלֹהָא־דְּאַבְהִתָּךְ לְךָ :
 ד וְהָיָה בְּמַעֲבַרְכוֹן וְנִת־יִרְדְּנָא חֻקִּימוֹן וְנִת־
 אֲבִינָא הָאֲלִין דְּאַנָּא מִפְּקִיד וְתַכּוֹן יוּמָא־
 דִּין אֲטוּרָא דְּעֵיבֵל וְחִסּוּד וְתַהוֹן בְּסִידָא :
 וְתִיבְנִי